31977L0452

15.7.1977 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 176/1

DIREKTIVA SVETA

z dne 27. junija 1977

o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, vključno z ukrepi, ki omogočajo učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev

(77/452/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske ekonomske skupnosti, zlasti členov 49, 57, 66 in 235,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je, skladno s Pogodbo, vsako diskriminatorno obravnavanje na osnovi državljanstva glede pravice do ustanavljanja in opravljanja storitev po koncu prehodnega obdobja prepovedano; ker se načelo takega obravnavanja na osnovi državljanstva nanaša zlasti na podeljevanje dovoljenj, ki so potrebna za opravljanje poklica medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, in tudi na registracijo pri strokovnih organizacijah ali telesih ali članstvo v teh telesih;

ker se kljub temu zdi umestno uvesti določene ukrepe, da se omogoči učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev v zvezi z dejavnostmi medicinskih sester za splošno zdravstveno nego;

ker v skladu s Pogodbo države članice ne smejo podeljevati nobene oblike pomoči, ki bi lahko izkrivila pogoje ustanavljanja;

ker člen 57(1) Pogodbe določa, da se izdajo direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah;

ker bi se zdelo umestno, da se hkrati z vzajemnim priznavanjem diplom poskrbi za usklajevanje pogojev, ki urejajo usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego; ker je tako usklajevanje predmet Direktive 77/453/EGS ([3]);

ker v več državah članicah zakon postavlja kot pogoj za pravico do začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti medicinske sestre

([1]) UL C 65, 5.6.1970, str. 12.
([2]) UL C 108, 26.8.1970, str. 23.
([3]) UL L 176, 15.7.1977, str. 8.

za splošno zdravstveno nego, sestrsko diplomo; ker v določenih drugih državah članicah, kjer ta zahteva ne obstaja, pravico do uporabe naziva medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, kljub temu ureja zakon;

ker v zvezi z uradnim spričevalom o usposabljanju Direktiva o vzajemnem priznavanju diplom ne zagotavlja enakovrednosti usposabljanja, ki ga pokrivajo take diplome, in bi zato smela biti uporaba takih spričeval dovoljena le v jeziku države članice, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja;

ker sme država članica, da bi nacionalnim organom omogočila izvajanje te direktive, predpisati, da oseba, ki izpolnjuje pogoje usposabljanja, ki jih zahteva ta direktiva, poleg uradnih spričeval o usposabljanju predloži potrdilo pristojnega organa države, iz katere izvira ali prihaja, da so predložena spričevala o usposabljanju tista, ki jih zajema ta direktiva;

ker je treba glede zahtev, ki se nanašajo na dober značaj in ugled, razlikovati med zahtevami, ki morajo biti izpolnjene ob začetku opravljanja poklicne dejavnosti, in tistimi, ki morajo biti izpolnjene za opravljanje tega dela;

ker bi v primeru opravljanja storitev zahteva po registraciji pri strokovnih organizacijah ali telesih ali članstvu v teh telesih, zato ker je povezana s fiksno in trajno naravo dejavnosti v tuji državi, nedvomno predstavljala oviro za osebo, ki želi to storitev opravljati, zaradi začasne narave te dejavnosti; ker je zato treba to zahtevo odpraviti; ker pa bi bilo v tem primeru treba zagotoviti nadzor nad poklicno disciplino, kar je odgovornost teh strokovnih organizacij in teles; ker je v ta namen treba omogočiti, da se od take osebe zahteva, skladno s členom 62 Pogodbe, da predloži pristojnemu organu države članice gostiteljice podrobne podatke o izvajanju storitev;

ker v zvezi z dejavnostjo zaposlenih medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, Uredba Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem pretoku delovne sile znotraj Skupnosti ([1]) ne vsebuje nobenih konkretnih določb glede dobrega značaja ali ugleda, poklicne discipline ali uporabe naziva za poklice, na katere se nanaša; ker se v posameznih državah članicah taka pravila nanašajo, ali se lahko nanašajo, tako na zaposlene kot tudi na samozaposlene osebe; ker je v več državah članicah pogoj za dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, posedovanje diplome, potrdila ali nekega drugega dokazila o formalnih kvalifikacijah na področju zdravstvene nege; ker take dejavnosti opravljajo med svojo poklicno kariero tako zaposlene kot tudi samozaposlene osebe ali iste osebe v obeh svojstvih; ker se zato zdi potrebno razširiti to Direktivo na zaposlene medicinske sestre, da bi tako kolikor mogoče spodbudili prost pretok teh strokovnih delavcev znotraj Skupnosti,

SPREJEL TO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE

Člen 1

1. Ta direktiva se nanaša na dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego.

2. V okviru te direktive izraz „dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego“ pomeni dejavnosti, ki jih opravljajo osebe, ki nosijo naslednje nazive:

v Nemčiji:

„Krankenschwester“, „Krankenpfleger“;

v Belgiji:

„hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)“, „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“;

na Danskem:

„sygeplejerske“;

v Franciji:

„infirmier(ère)“;

na Irskem:

„Registered General Nurse“;

([1]) UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

v Italiji:

„infermiere professionale“;

v Luksemburgu:

„infirmier“;

na Nizozemskem:

„verpleegkundige“;

v Združenem kraljestvu:

v Angliji, Walesu in Severni Irski:

„State Registered Nurse“;

na Škotskem:

„Registered General Nurse“.

POGLAVJE II

DIPLOME, SPRIČEVALA IN DRUGA DOKAZILA O FORMALNIH KVALIFIKACIJAH MEDICINSKIH SESTER ZA SPLOŠNO ZDRAVSTVENO NEGO

Člen 2

Vsaka država članica priznava diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih podeljujejo državljanom držav članic druge države članice v skladu s členom 1 Direktive 77/453/EGS in ki so navedena v členu 3, s tem da priznava na svojem območju imetnikom teh dokazil enake pravice do začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, v obliki samostojne dejavnosti kot imetnikom dokazil, ki jih podeljuje sama.

Člen 3

Diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah po členu 2, so naslednja:

(a) v Nemčiji:

— spričevala, ki jih podelijo pristojni organi kot posledico „Staatliche Prüfung in der Krankenpflege“ (državnega izpita iz zdravstvene nege),

— potrdila pristojnih organov Zvezne republike Nemčije, da se diplome, ki so jih podelili po 8. maju 1945 pristojni organi Nemške demokratične republike, priznavajo kot enakovredne diplomam, navedenim v prvi alinei;

(b) v Belgiji:

— spričevalo „Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e)“, ki ga podeli država ali šole, ki jih je ustanovila ali priznala država,

— spričevalo „Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)“, ki ga podeli država ali šole, ki jih je ustanovila ali priznala država,

— diploma „Infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère)/Gegradueerd Ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“, ki jo podeli država ali višja ali visoka paramedicinska šola, ki jo je ustanovila ali priznala država;

(c) na Danskem:

— diploma „Sygeplejerske“, ki jo podelijo šole za zdravstveno nego, ki jih je priznal „Sundhedsstyrelsen“ (Državni odbor za zdravstvo);

(d) *v Franciji:*

— državna diploma „Infirmier(ère)“, ki jo podeli Ministrstvo za zdravstvo;

(e) na Irskem:

— spričevalo „Registered General Nurse“, ki ga podeli „An Board Altrans“ (Odbor za zdravstveno nego);

(f) *v Italiji:*

— „Diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale“, ki jo podelijo od države priznane šole;

(g) v Luksemburgu:

— državna diploma „Infirmier“,

— državna diploma „Infirmier hospitalier gradué“,

ki ju podeli Ministrstvo za zdravstvo na osnovi sklepa izpitne komisije;

(h) na Nizozemskem:

— diplome „Verpleger A“, „Verpleegster A“ ali „Verpleegkundige A“,

— diploma „Verpleegkundige MBOV (middelbare beroepsopleiding verpleegkundige)“ (srednja izobrazba na področju zdravstvene nege),

— diploma „Verpleegkundige HBOV (hogere beroepsopleiding verpleegkundige)“ (višja izobrazba na področju zdravstvene nege),

ki jih podeli ena od izpitnih komisij, ki jih določijo državni organi;

(i) v Združenem kraljestvu:

— „Certificate of Admission to the General Part of the Register“ (Potrdilo o sprejemu v splošni

del Registra), ki ga podeli v Angliji in Walesu „General Nursing Council for England and Wales“ (Glavni svet za zdravstveno nego za Anglijo in Wales), na Škotskem „General Nursing Council for Scotland“ (Glavni svet za zdravstveno nego za Škotsko) in v Severni Irski „Northern Ireland Council for Nurses and Midwives“ (Svet Severne Irske za medicinske sestre in babice).

POGLAVJE III

OBSTOJEČE OKOLIŠČINE

Člen 4

V primeru državljanov držav članic, čigar diplome, potrdila in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah ne izpolnjujejo vseh minimalnih zahtev, ki so navedene v členu 1 Direktive 77/453/EGS, vsaka država članica priznava kot zadosten dokaz diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, ki so jih izdale tiste države članice pred izvajanjem Direktive 77/453/EGS, če ta dokazila spremlja potrdilo, da so ti državljani uspešno in zakonito opravljali dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, vsaj tri leta v obdobju petih let pred izstavitvijo potrdila.

Te dejavnosti so morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

POGLAVJE IV

UPORABA AKADEMSKEGA NAZIVA

Člen 5

1. Brez poseganja v člen 13 države članice gostiteljice zagotavljajo državljanom držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 2 in 4, pravico do uporabe veljavnega akademskega naziva, če ni enak strokovnemu nazivu, ali, kjer je to primerno, okrajšave veljavnega akademskega naziva, ki se uporablja v državi članici, iz katere izvirajo ali prihajajo, v jeziku ali jezikih tiste države. Država članica gostiteljica sme zahtevati, da temu nazivu sledi ime in kraj ustanove ali izpitne komisije, ki ga je podelila.

2. Če je akademski naziv, ki je v rabi v državi članici, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, v državi članici gostiteljici mogoče zamešati z nazivom, ki zahteva v tej državi dodatno usposabljanje, ki ga ta oseba ni opravila, sme država članica gostiteljica od take osebe zahtevati, da uporablja naziv, ki je v rabi v državi članici, iz katere izvira ali prihaja, v primerni formulaciji, ki jo predpiše država članica gostiteljica.

POGLAVJE V

DOLOČBE, KI OMOGOČAJO UČINKOVITO URESNIČEVANJE PRAVICE DO USTANAVLJANJA IN PROSTEGA OPRAVLJANJA STORITEV V ZVEZI Z DEJAVNOSTMI SESTER ZA SPLOŠNO ZDRAVSTVENO NEGO

A. Posebne določbe o pravici do ustanavljanja

Člen 6

1. Država članica gostiteljica, ki zahteva od svojih državljanov dokazilo o dobrem značaju ali ugledu, ko prvikrat začnejo opravljati katerokoli dejavnost iz člena 1, sprejme kot ustrezno dokazilo za državljane drugih držav članic potrdilo, ki ga je izdal pristojen organ v državi članici, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, da so pogoji države članice glede dobrega značaja ali ugleda za začetek opravljanja te dejavnosti izpolnjeni.

2. Če država članica, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, ne zahteva potrdila o dobrem značaju ali ugledu oseb, ki želijo prvikrat začeti z opravljanjem navedene dejavnosti, sme država članica gostiteljica zahtevati od države, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, izpisek iz „kazenske evidence“, ali, če to ne uspe, enakovreden dokument, ki ga izda pristojen organ v državi članici, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja.

3. Če je država članica gostiteljica podrobno seznanjena s pomembno zadevo, ki se je pripetila izven njenega ozemlja, in ki bi lahko vplivala na začetek opravljanja navedene dejavnosti na njenem ozemlju, sme o tem obvestiti državo članico, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja.

Država članica, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, preveri točnost podatkov, če bi le-ti lahko vplivali v tej državi članici na začetek opravljanja navedene dejavnosti. Organi v tej državi določijo naravo in obseg preiskave, ki se opravi, ter obvestijo državo članico gostiteljico o kakršnihkoli

posledičnih ukrepih, ki jih sprejmejo glede na potrdila ali dokumente, ki so jih izdali.

Države članice zagotavljajo, da bodo vse posredovane podatke obravnavale zaupno.

Člen 7

1. Kjer v državi članici gostiteljici veljajo z zakonom ali drugim predpisom predpisane določbe, ki postavljajo pogoje glede dobrega značaja ali ugleda, vključno z določbami glede disciplinskih ukrepov v zvezi s hudimi kršitvami poklicnih dolžnosti ali obsodbo zaradi kaznivih dejanj, in se nanašajo na opravljanje dejavnosti iz člena 1, država članica, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, posreduje državi članici gostiteljici vse potrebne podatke o ukrepih ali disciplinskih postopkih strokovne ali upravne narave, ki so bili sprejeti v zvezi s to osebo, ali o kaznih, ki so ji bile izrečene med opravljanjem poklicnega dela v državi članici, iz katere izvira ali prihaja.

2. Če je država članica gostiteljica podrobno seznanjena s pomembno zadevo, ki se je pripetila izven njenega ozemlja in ki bi lahko vplivala na opravljanje navedene dejavnosti znotraj njenega ozemlja, sme o tem obvestiti državo članico, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja.

Država članica, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, preveri točnost podatkov, če bi le-ti lahko vplivali v tej državi članici na opravljanje navedene dejavnosti. Organi v tej državi določijo naravo in obseg preiskave, ki se opravi, ter obvestijo državo članico gostiteljico o kakršnihkoli posledičnih ukrepih, ki jih sprejmejo glede na podatke, ki so jih posredovali v skladu z odstavkom 1.

3. Države članice zagotavljajo, da bodo vse posredovane podatke obravnavale zaupno.

Člen 8

Če država članica gostiteljica zahteva od lastnih državljanov, ki želijo začeti ali nadaljevati opravljanje katerekoli od dejavnosti iz člena 1, spričevalo o telesnem ali duševnem zdravju, ta država sprejme kot ustrezno dokazilo o tem predložitev dokumenta, ki je potreben v državi članici, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja.

Če država članica, iz katere tuji državljan izvira ali prihaja, ne postavlja nikakršnih zahtev take narave osebam, ki želijo začeti ali nadaljevati opravljanje navedene dejavnosti, država članica gostiteljica sprejme od takega državljana spričevalo, ki ga je izdal pristojen organ v tisti državi in ustreza spričevalom, izdanim v državi članici gostiteljici.

Člen 9

Dokumentov, izdanih v skladu s členom 6, 7 in 8, ni mogoče predložiti več kot tri mesece po datumu izdaje.

Člen 10

1. Postopek za podelitev dovoljenja za začetek opravljanja katerekoli dejavnosti iz člena 1, v skladu s členom 6, 7 in 8, je treba zaključiti čimprej, najkasneje pa tri mesece po predložitvi vseh dokumentov, ki se nanašajo na tako osebo; v tem roku niso vštete morebitne zakasnitve zaradi kakršnihkoli pritožb, vloženih po zaključku tega postopka.

2. V primerih iz členov 6(3) in 7(2), zahteva po ponovni preiskavi ustrezno podaljša rok, določen v odstavku 1.

Država članica, ki primer raziskuje, posreduje svoj odgovor v roku treh mesecev.

Po prejemu odgovora ali ob koncu tega obdobja država članica gostiteljica nadaljuje s postopkom, navedenim v odstavku 1.

B. Posebne določbe o opravljanju storitev

Člen 11

1. Če država članica zahteva od svojih državljanov, ki želijo začeti ali nadaljevati opravljanje katerekoli od dejavnosti iz člena 1, dovoljenje strokovne organizacije ali telesa, članstvo v taki organizaciji ali registracijo pri taki organizaciji, ta država v primeru opravljanja storitev državljane držav članic oprosti te zahteve.

Taka oseba opravlja storitve z enakimi pravicami in obveznostmi kot državljani države članice gostiteljice, še posebej pa

veljajo zanjo pravila vedenja poklicne ali upravnenarave, ki se uporabljajo v tej državi članici.

Če država članica gostiteljica sprejme ukrep skladno z drugim pododstavkom ali se seznani z dejstvi, ki so v nasprotju s temi določbami, o tem takoj obvesti državo članico, v kateri ima taka oseba sedež.

2. Država članica gostiteljica lahko zahteva, da taka oseba poda predhodno izjavo pristojnim organom glede opravljanja svojih storitev, če imajo le-te za posledico začasno bivanje na ozemlju države članice gostiteljice.

V nujnih primerih se sme to izjavo podati čimprej po že opravljenih storitvah.

3. Skladno z odstavkom 1 in 2 lahko država članica gostiteljica zahteva od take osebe, da preskrbi enega ali več dokumentov z naslednjimi podatki:

— izjavo, navedeno v odstavku 2,

— potrdilo, da ta oseba zakonito opravlja navedene dejavnosti v državi članici, v kateri ima sedež,

— potrdilo, da je ta oseba imetnik ene ali več diplom, spričeval ali drugih dokazil o ustreznih formalnih kvalifikacijah za opravljanje storitev, ki jih obravnava ta direktiva.

4. Dokumenta ali dokumentov, navedenih v odstavku 3, ni mogoče predložiti več kot 12 mesecev po datumu, ko so bili izdani.

5. Če država članica začasno ali za vselej, v celoti ali deloma, odvzame enemu svojih državljanov ali državljanu neke druge države članice, ki ima sedež na njenem ozemlju, pravico do opravljanja ene od dejavnosti iz člena 1, mora, če je to primerno, zagotoviti začasni ali trajni odvzem potrdila iz druge alinee odstavka 3.

Člen 12

Če je v državi članici gostiteljici potrebna registracija pri državnem organu socialnega varstva zaradi poravnave računov z zavarovalnicami v zvezi s storitvami, opravljenimi za osebe, ki so zavarovane v okviru programov socialnega vastva, ta država članica oprosti te zahteve državljane držav članic, ki imajo sedež dejavnosti v neki drugi državi članici, če opravljajo storitve, ki vključujejo potovanje take osebe.

Vendar pa morajo take osebe temu organu posredovati vnaprej ali, v nujnih primerih, naknadno podatke v zvezi s storitvami, ki jih opravljajo.

C. Določbe o pravici do ustanavljanja in o prostem opravljanju storitev

Člen 13

Če je v državi članici uporaba strokovnega naziva, ki se nanaša na eno od dejavnosti iz člena 1 urejena s pravili, bodo državljani drugih držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 2 in 4, uporabljali strokovni naziv države članice gostiteljice, ki v tej državi ustreza tistim pogojem usposobljenosti, in bodo uporabljali skrajšani naziv.

Člen 14

Če država članica gostiteljica zahteva od svojih državljanov, ki želijo začeti ali nadaljevati z opravljanjem ene od dejavnosti iz člena 1, da opravijo zaprisego ali podajo slovesno izjavo, in če je oblika te zaprisege ali izjave takšna, da je državljani drugih držav članic ne morejo uporabljati, države članice zagotovijo, da je taki osebi na voljo ustrezna in enakovredna oblika zaprisege ali izjave.

Člen 15

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zadevnim osebam zagotovijo dostop do podatkov o zakonih države članice gostiteljice na področju zdravstva in socialnega varstva ter, kjer je to primerno, do podatkov o poklicni etiki.

V ta namen lahko države članice odprejo informacijske centre, kjer lahko take osebe dobijo potrebne podatke. V primeru ustanavljanja lahko država članica gostiteljica zahteva, da se take osebe povežejo s temi centri.

2. Države članice lahko odprejo centre iz odstavka 1, v okviru pristojnih organov in teles, ki jih določijo v roku, navedenem v členu 19(1).

3. Države članice poskrbijo, kjer je to primerno, da si take osebe v lastnem interesu in v interesu svojih bolnikov pridobijo jezikovno znanje, ki je potrebno za opravljanje njihovega poklica v državi članici gostiteljici.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

V primeru upravičenih dvomov sme država članica gostiteljica zahtevati od pristojnih organov druge države članice potrditev verodostojnosti diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki so bila izdana v tisti drugi državi članici in so navedena v poglavju II in III, pa tudi potrditev dejstva, da je taka oseba izpolnila vse pogoje glede usposabljanja, ki so določeni v Direktivi 77/453/EGS.

Člen 17

V roku, navedenem v členu 19(1), države članice določijo organe in telesa, ki so pristojna za izdajanje in sprejemanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah ter dokumentov in podatkov, ki jih obravnava ta direktiva, ter o tem nemudoma obvestijo druge države članice in Komisijo.

Člen 18

Ta Direktiva se uporablja tudi za državljane držav članic, ki opravljajo ali bodo opravljali eno od dejavnosti iz člena 1 kot zaposlene osebe v skladu z Uredbo (EGS) št. 1612/68.

Člen 19

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive v roku dveh let od uradnega obvestila ter o tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Države članice posredujejo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 20

Če ima država članica na določenih področjih pri uporabi te direktive večje težave, Komisija ob sodelovanju države članice te težave razišče in zaprosi za mnenje Odbor višjih svetnikov za javno zdravstvo, ustanovljen na podlagi Sklepa 75/365/EGS [1], kakor je bil spremenjen s Sklepom 77/455/EGS [2].

Po potrebi Komisija predloži Svetu ustrezne predloge.

Člen 21

Ta Direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 27. junija 1977

Za Svet

Predsednik

J. SILKIN

[1] UL L 167, 30.6.1975, str. 19.
[2] UL L 176, 15.7.1977, str. 13.